

ande Besente, tog Sjigens Guesbond i Stribrene og satte
 andren i faaledes ud, hvorvovuden maatte bagter, som
 faldes ud som Hjelddræere, men som man faldet for
 rettslagere. Medens disse 2 Mand fode udenfor i Forsam-
 lingsværelset, blev indenfor i Stetten et stort Spejlsel af
 Sjigen og Samner, faaledes at hun tilstift faldt ud
 som en Mandlig. Man horte indenfor i hendes Gortaværelse,
 at hun freg og bad, at der maatte optages Gorbør, for at
 det kunde beites hendes Ufftyldighed for had de havde be-
 stydt hende for.
 Smidertid gik en Postibehent ind til Postmesteren,
 hvor Sjigen i samme Stedstift foringer ud gennem Døren og
 hige i Brystet paa disse tvende Mand, og raader med Oradv,
 Samner og Stræt faaledes: "Hvæls mig! Hvæls mig! Hvæls
 mig! De vilke tage mig vad Svangeren". Disse Mand fode
 rede faaledes: "Du nu vare vovde røst, de fan stte sig dig
 vad nogen Svanger forinden de har optaget lovtigt Gorbør".
 Samme Stedstift som en Besente tog hende ind i Sjigen,
 Svangeren Stod sig ind og sjungte, hvad de faldt vad
 og fode efter — tog blot Sjigen faldt og brat hende vad
 Svangeren.
 Sjigens Stafert blev endnu vadere, hun freg og bad om
 at Gorbør maatte blive optaget og erstaret, at hun vad
 ufffyldig. Men stt forsværes; hun stt til Svær af Postm-
 mesteren, om 2 a 3 Maanedet befter, hvæls hun faldt det
 tjentligt. Da hun nu forstod, at det stte nuffte, feg
 hendes Stafert i den Oradv — ja indtill Stodet fræmmende
 fra hende. Sa stte hende hun un og vad Døren op, fprang ud og greb
 sin Guesbond i Armen. Hun holdt sig fast og bad om hende
 tale, eller forvandlebiger at Stogen bliver sat under Sttiale for

5

vad vad den velbestendte og bestemte, samt tillige
 vad Svangeren!
 "Nu er det bestemt, at seg stt
 ning med Sjigen og Stræt."

7

8
 Han hilfed og nikked til Sver især
 Med sin trefante Gue;
 Paa venstre Side der sad en Jier;
 Hans Gang ligned Tippe Tøe.

 Dog, Drø'let han kastede Janden i Bold
 Og Borgerskab tog som Slagter;
 Hos Hansen han fik sig et Skelderhold,
 Forenet med Beer — Jorpagter.

 Til sidst holdt han op med sit Slagteri,
 Begyndte en Brændevinshandel,
 Samt dertil Pøser og — Gallanteri,
 Som smagte til nærnte Mandel.

 Han sadlede nu sin graaskimlede Hest,
 Tog dertil en Cigar i Munden,
 Og traved astted saa Trunk som en Bræst,
 Der havde fler Tusinder vunden.

 Nu ser man ham atter i Muren at staa
 Med fordums opbrækkede Arme,
 For Kviger at slagte og Dyer at staa,
 Og rengjøre smudsede Larne.

 Trefvart Har af „Griffhytten“ er ei betalt, —
 Og det kan sin Sag saa vel være;
 Commissionæren synes det er for galt,
 At paadrage sig selv den stidne Tre.

Politifremfærd i Bergen

samt en Bise

om den forvandlede Tændreier.

(Efter Opfordring astrykt af „Griffhytten“ Nr. 1—2).

Andet Oplag.

V box 40-1202

bestemmede Karstads Veninde, har han imidlertid fornaaet
 Politimesterens til at tage Pigen paa Tvangen og tillige be-
 staaet Pigen for Forret m. M. Pigen, som imidlertid paa
 havde erfaaret Chensigten forinden hun blev indfaldt paa
 itamme, henvendte sig til en Sagfører og fortalte sigledes:
 Det var ingen Skod for det optogtes Forhør, forer de
 van tage nogen paa Tvangen. Stude der saaledes under
 Forhøret blive bevit, at den var arret den mo Karstens,
 bedredet saadun Ungt, som Bestyrdningen lader, saa funte
 det vare samt for sig, hvis itte den har Konstitution eller for-
 arde at henty til. Pigen saarede atter Sagførerens saaledes:
 Al det besvare! Jeg har itte horeten Gader eller Møder, men
 ene og alene har forrent mit daglige Brød ved at have
 arret i Konstitution hos gode Gode, som kan beralle min usafte-
 lige Vandel i enhver Henseende.

Man kan næsten ledes til at tro, at Bergens Politimester
 begynder i samme Genre som Slavehandleren i Syrien, at
 tage uskyldige Folf bort med Bold og Magt, og bringe dem
 i Fængsel. Hvorfor Redskriveren fremsetter en saadan Lig-
 nelse, grunder sig paa den Umstændighed, at her forleden
 Dag blev en uskyldig Pige taget paa Tvangen, formodentlig
 af den Marsag, at Pigen 8-Dage før havde vidnet i By-
 thinget i en Sag mellem Sonnekonen af en Lille Tvedt og
 og Marie Johnson, da begge disse Koner laa i en Injurie-
 Sag, hvoriblandt Andet, at Politibetjent Karstad ogsaa var
 indstevnet til Forhør og skulde vidne i samme Sag, men fik
 Protest imod sig ifølge Lov 1-13-16, at han var Marie
 Johnsons aabenbare Uden og Avinsmand, som bemeldte Pige
 under Ed bekræftede. Dette har nok været Oprindelsen til
 at Karstad fik Had til Pigen, fordi denne heltemodigt og
 tappert bekjendte, og tillige da den forsyldte Karstad var en
 god Ven af Lille Tvetens Sonnekonen, som man har erfaret
 tidt og ofte har seet ham i Lille Tvetens Huus, med god Appetit
 at mæsse sig med Baier m. M. For at han kunde saa hævne
 sig paa denne uskyldige Pige, formedest hendes Vidnesbyrd,
 som foranledigede, at Sagen fik et langt andet Udsald for den

en forsvaret Sandhed, hvorefter den var indfaldt er en uskyldig
 dig, Karstads, saarede han et efter Kapitel 17 — § 1 eller
 2, vilde blive afseet med den horete Straf end med den afseet
 afseet.
 Nu kan man se atter det forsvaret med den afseet, idet jeg
 fremhæver forsvaret afseet afseet afseet afseet afseet afseet
 paa Karstet, at Politimesterens, som har sat en uskyldig Pige
 i Straf, uden at optage Forhør, men blot hør efter den
 sunnste Sags, som tilføret har været i Hensættelse af
 for sit Gælder, samt tillige har været inde i Gøden efterat
 han spærret ind i det ved at afseet afseet afseet afseet afseet
 Gædderne Subjektet for Politimesterens se mellem Hensættelse
 med. — Det ber itte langere saales, at Sagen skal løse
 Gædderne, som Gædderne kan se itte i hans optogtes afseet afseet
 itte at se sig itter. Men jeg har saa som det gamle Ord-
 spog lader, at Karsten har saaledes ittaungs, at den er
 sags formenter han sees hjem. Saaledes bliver det vel med
 Karstad til sidst. Saa gaa Karstads om at være itte sig, som
 itte er bevit i nogen afseet afseet afseet afseet afseet afseet
 itte grunde Bestyrdningen saa den lille Tvetens Sonnekonen,
 som kan beites af afseet afseet afseet afseet afseet afseet
 Men saaledes Gædderne saaledes, sees det itte paa Gædderne eller
 noget andet.

som strax skulde undersøge Sagen saa at Forhør maatte blive
 optaget i benævnte Anledning, saa Pigen bliver ikke saa
 mange Dage gammel der — iftedetfor hun blev tilkjendt 3
 Maaneder. Jeg frygter mere for, at Hr. Karstad, som et
 Sidesykke af Drevdahl, bliver vist tilsidst noget længere end
 den uskyldige Pige paa Tvangen.

Efterdi at jeg ingenlunde har nedskrevet denne heltemo-
 dige Karstads Liv og Levnet, tror jeg heller ikke paa Pigen
 Begne at kunne stude, at meddele denne Helt hans Gravsang
 naar han ved Døden afskaar, som lyder saaledes:

Politibetjent Karstad her under hviler,
 Han har nu nedlagt sin Vandrestav.
 En uskyldig Pige til ham venlig iler,
 For at sanke Tidslær paa hans Grav.

Politibetjent Karstad til Klassen raaber,
 Udsaf Glæde at se disse Draaber.
 Og naar der ikke mere paa den er at saa,
 Saa maa Karstad fra Verden gaa.

Af Dagens Strid og travle Møie,
 Døde Karstad i sin Graf og Troie,
 Af Pægl og Pottemaal,
 Draak han hos Lille Tveten sin sidste Afstedtsmaal.

Den forvandlede Lirendreier.

Mel. Hr. Zinklar drog over salten Hav.
 Hr. Jacob Schmidt fra Tydskland kom
 Til Bergen med Lirerfasse;
 Hans Ping var øde og ganske tom,
 Dog, Penge der kom i Masse.
 Paa Torv og Gade han streifed omkring
 Med Udenpaa-Støvler og Liren.
 Folf samled sig om ham med muntre Spring
 Til Tonernes falkke Kliren.